

ve, hvis man alene havde fordelt efter den d'hondtske metode, ville det vise sig, at Socialistisk Folkeparti har betydelig flere ankenævnsmedlemmer, end de skulle have haft i den helt firkantede model, som man faktisk bare kunne køre efter. Sådan er det med flere mindre partier. Det afhænger langt hen ad vejen af konstitueringsaftaler, og jeg har tiltro til, at de parter, der rundtomkring skal indstille personer, også vil tage højde for de ting.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg bekymrer mig jo også lidt for de ansatte, og jeg kunne forstå på fru Else Theill Sørensen, at fru Else Theill Sørensen synes, at det var at gå meget langt at sikre hver enkelt medarbejder vedkommendes fremtidige arbejdsplads, men hvis vi nu har den hensigtserklæring som det ene yderpunkt og så den fulde statsgaranti som det andet yderpunkt, er der vel en række nuancer indimellem.

Jeg kunne godt tænke mig at høre fru Else Theill Sørensen, om det kunne tænkes, at Det Konservative Folkeparti satte højt, at folk bevare de rettigheder, de har i dag til f.eks. omsorgsdage, at folk bevare de rettigheder, som de i dag har til f.eks. pension, så vi ikke står i en situation, hvor en kvinde kan miste 10 omsorgsdage og en mand kan miste 12, og hvor vi har eksempler på pensionsområdet, hvor man kan gå hele 2.000 kr. ned i månedlig pension – 2.000 kr. om måneden ned i pension – ved at gå fra den kommunale til den statslige ordning med den strukturreform, som regeringen lægger op til.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg tror, at fru Rosenkrantz-Theil indledte med at sige: Jeg bekymrer mig også om medarbejderne. Jeg vil godt sige, at det gør jeg også; det synes jeg egentlig også at jeg lagde op til i min ordførertale. Jeg bekymrer mig meget om medarbejderne. Jeg har selv været offentligt ansat i hele mit liv, og jeg kunne ikke drømme om ikke at bekymre mig om medarbejderne.

Men jeg synes, det er fuldstændig urimeligt, hvis jeg som ordfører, som ikke har forhandlingsret, skal kunne garantere hver eneste medarbejder nøjagtig det samme antal omsorgsdage. Det kunne jo være, at man fik en fordel og så måtte tåle en anden ulempe.

Jeg kan ikke alle de overenskomster udenad, og det er jeg sådan set ikke voldsomt ked af,

men jeg er sikker på, at man vil gøre sig bestræbelser på, at medarbejderne bliver behandlet ordentligt.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jamen jeg er også sikker på, at man vil gøre sig bestræbelser på at gøre det så godt, man kan. Problemet er, at der er en ramme for, »så godt man kan«, og den ramme er sat af, at der ikke er afsat penge til at lave de her omlægnings.

Det vil sige, at hvis vi har en kommunal medarbejder, der i dag koster et i pension, koster vedkommende lidt mindre i pension, når vedkommende så flyttes over i staten. Det er jo sådan set en fordel, når vi ved, at der er en række omkostninger forbundet ved at skulle omstrukturere. Derfor kan jeg sådan set godt se, at man som medarbejder kan være lidt bekymret ved situationen.

Selv om man forsøger at gøre det så godt, man kan, må man bare erkende, at man ikke kunne give medarbejderne det, som man ønskede at man havde kunnet give dem, fordi pengekassen er tom. Derfor kan man stå med alle sine gode hensigter som chef og alligevel ikke give folk de forhold, de havde før. Det er jo derfor, at det er nødvendigt, mener vi i Enhedslisten, at der udstedes en garanti, at de ansatte bliver lovet det.

Så kan det da godt være, at man skal ind og diskutere, at hvis de får et andet gode, hvis de f.eks. stiger væsentligt i løn, at det så er o.k. at gå ned i pension. Men man må i det mindste lave en eller anden gennemsnitsbetragtning og så sige til medarbejderne, at inden for den gennemsnitsbetragtning giver man en garanti. Det var da et minimum, man kunne love dem.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

På trods af lidt navnelighed imellem os så vil jeg sige til fru Rosenkrantz-Theil, at jeg aldrig helt kan hidse mig så voldsomt op over de der skræksenerier, som fru Rosenkrantz-Theil og hendes partifæller har for vane at stille med, for der er meget få af dem, der nogen sinde er blevet helt så skrækelige, som de blev fremstillet af Enhedslisten.

Kl. 14.45

Når jeg hører det sidste indlæg, er jeg i grunden ganske lykkelig både på egne og på den danske befolknings vegne over, at det har lange